

گزارش

روایت «بدون تعارف» از دیدار رهبری و دانشجویان

بخش خبری ۲۰ و ۳۰ دقیقه از دیدار رهبری با دانشجویان که عصر چهارشنبه اول خرداد برگزار شد، گزارش جالبی روی آنتن فرستاد. گزارش ۱۸ دقیقه‌ای علی رضوانی و امیر شایان مهر، چکیده‌ای از سرخط حرف‌های رد و بدل شده میان دانشجویان و رهبر معظم انقلاب و حاشیه‌های جذاب مراسمی بود که سه ساعت طول کشید.

راویان این دیدار از گلیه‌هایی چون اشراف‌زادگی آقا‌زاده‌ها، اوضاع ارز در کشور، سیل، دغدغه شکاف میان زمان فارغ‌التحصیلی و ازدواج دختران، جایگاه هیات و مسجد، عدم جوان‌گرایی در برخی دستگاه‌ها، جناح‌بازی‌های سیاسی، مسائل فرهنگی و... که دانشجویان مطرح کردند، گفتند و گوشه‌هایی از آن را قاب تصویر به نمایش گذاشتند.

یادگاری‌ها

در این میان اما حاشیه‌های جذابی را هم پوشش دادند. از جمله این‌که در این‌گونه مراسم اغلب مهمانان از رهبری تقاضای یادگاری می‌کنند، اما این بار آقا، از عضو گروه‌های جهادی و دانشجوی دانشگاه صنعتی شریف، تسبیحی به یادگار گرفتند. نماینده بسیج دانشجویی هم عکس شهید مهدوی، مدافع بزرگ خلیج فارس را به آقا هدیه کرد تا در زمانی‌که دشمن ناو لینکن را به خلیج فارس فرستاده است، بگوید ما مهدوی‌ها برای پاسداری از تنگه داریم.

هرچه می‌خواهد دل تنگت بگو

تعدادی از دانشجویان در پاسخ به خبرنگاران بدون تعارف از فراغ بالی که برای طرح دغدغه‌هایشان نزد رهبری داشتند، گفتند. نماینده دانشجویان وزارت بهداشت بیان می‌کند: «گفتند هرچه دلتان می‌خواهد بگویید و ما هم قرار است بگوییم دیگر.» این اتفاق هم افتاد؛ همین نماینده انتقذر احساس صمیمیت و راحتی دارد که از آقا می‌خواهد به پویششان که مربوط به کنترل فشار خون است، پیوندند.

از خواندن خطبه عقد تا انتقاد

دانشجویانی که پشت تریبون می‌روند، پس از پایان صحبت‌هایشان برای لحناتی پیش جایگاه رهبر انقلاب می‌نشینند، نظر ایشان را می‌شنوند و خواسته‌های خود را مطرح می‌کنند. بعضی می‌خواهند، خطبه عقدشان را رهبری قرائت کند و رهبری می‌پذیرند غیابی این کار را انجام دهند. دیگری نامه آورده است، نماینده نشریات دانشجویی هم فضای هم‌دلانه مجلس را با هم‌زمانی با رهبری پررنگ‌تر و به زبان آذری چند کلمه‌ای با ایشان گفت‌وگو می‌کند و... رهبر انقلاب نیز خوب گوش می‌کنند، نکاتی را می‌نویسند و از برخی دانشجویان هم همکاری در ارائه راهکار و پیشنهاد برای مسائل مطرح شده می‌خواهند. به بعضی هم انتقادهایی می‌کنند. برای مثال به دبیر جنبش عدالتخواه می‌گویند: از مجموعه شما پیشنهادی به دست من رسید که هفته پیش ارسال کردید. قرار بود یک سال پیش بفرستید و هفته پیش رسیده است، یعنی یک سال تاخیر داشتید!

این میان گاه و بی‌گاه کسی از میان جمعیت بلند می‌شود و خارج از نوبت وقت می‌خواهد که پذیرفته نیست. در آخر دانشجویان می‌خواهند نشست بعد از افطار ادامه داشته باشد که آقا به شوخی می‌گویند این دیگر حرف زور است! با این وجود در حالی که صدای اذان می‌آید، تا پیش از اقامه نماز استاد همچنان در حلقه شاگردان نشسته و به درد دل‌هایشان گوش می‌دهد.

محمد علیزاده برای «گاندو» می‌خواند

همزمان با انجام مراحل فنی سریال «گاندو»، محمد علیزاده موسیقی تیتراژ پایانی این سریال را می‌خواند.

به گزارش جام جم، مجتبی امینی، تهیه‌کننده سریال گاندو درباره جدیدترین وضعیت این سریال گفت: در حال حاضر سریال مراحل فنی را پشت سر می‌گذارد

و به‌تازگی محمد علیزاده به عنوان خواننده همکاری خود را با ما آغاز کرده است تا سریال برای پخش از شبکه سه سیما آماده شود.

محمد علیزاده، خواننده پاپ کشورمان پیش از این در سریال «برادر» با جواد افشار همکاری داشته و بعد از آن، دومین همکاری خود را با این کارگردان آغاز کرده است.

سریال گاندو به کارگردانی جواد افشار، تهیه‌کنندگی مجتبی امینی و به قلم آرش قادری است.

دربوش فرهنگ، وحید رهبانی، پیام دهکردی، صالح آقامیرزایی، لیلا اوتادی و... در این مجموعه بازی می‌کنند.

تحلیل بازی رضایزدانی در سریال «از یاده‌ها رفته»؛ خواننده‌ای که حالا باید به بازی‌هایش عادت کنیم

آقارضا، آکتور تلویزیون

ادامه از صفحه ۵

سابقه بازیگری

رضا یزدانی با بیش از دو دهه فعالیت مستمر در اوج موسیقی ایران، به عنوان خواننده پاپ راک شهرت و محبوبیت دارد، ولی مانند شماری از خوانندگان، فعالیت در دیگر عرصه‌های هنری به‌ویژه سینما را هم امتحان کرده است. یزدانی اولین بار با مسعود کیمیایی و فیلم «حکم» او در قالب بازیگر پایش به سینما باز شد و پس از آن در دیگر کارهای کیمیایی چون «رتوپل»، «محاکمه در خیابان» و «متروپل» هم حضور داشت. وی در نزدیک به ۲۰ فیلم سینمایی حضور داشته و به همین دلیل با کارگردان‌های سرشناس زیادی همکاری داشته است. این میزان از حضور در سینما به علاوه فضای سینمایی که در لابه‌لای قطعات موسیقی غالب آلبوم‌هایش موج می‌زند، نشان از گرایش شدید او به این عرصه هنری دارد. خودش در جایی این موضوع را تأیید کرده و گفته به سینما و تماشای فیلم همیشه علاقه داشته و فیلم دیدن جزو برنامه‌های ثابت زندگی اوست. یزدانی آرشبو بسیار مفصلی از فیلم‌های مطرح دنیا دارد و معمولاً فیلم‌ها را در سبک و سیاق‌های مختلف دنبال می‌کند و به قول خودش تماشاگر قهار فیلم است. این علاقه‌مندی و پیگیری خود زمینه‌آشنایی وی با عالم هنر هفتم را مساعد کرد و از طرفی هم دیدن از نزدیک بازی هنرمندان نام‌آشنای بازیگری به بهانه آهنگسازی و خوانندگی برای کارهای سینمایی، بخشی از شخصیتش را شکل داد. اما جدی‌ترین حضورش در این حوزه به سال ۹۴ و فیلم سینمایی «تیک‌آف» احسان عبدی‌پور برمی‌گردد که بازخوردهای خوبی از سوی مخاطبان و به‌خصوص اهالی حرفه‌ای هنر برایش در پی داشت و نظرش را برای پیگیری حرفه‌ای این هنر تغییر داد.

کریم غافلگیرکننده

در اولین لحظات ظاهر شدن یزدانی بر صفحه تلویزیون، آنچه که پیش از هر عاملی به چشم بیننده می‌آمد، کوتاه شدن موهای بلندش بود؛ بخشی از حالت ظاهری یزدانی که به شخصیت هنری‌اش گره خورده بود. نکته مثبتی که به تفکیک شخصیت واقعی‌اش به عنوان یک خواننده از مهراد به عنوان یک بوکسور در ذهن تماشاگران و پذیرش او کمک کرد. یزدانی با گذاشتن ویدیویی کوتاه در فضای مجازی از روند کوتاه کردن موهایش برای مجموعه از یادها رفته خطاب به طرفدارانش این طور نوشت: موهام رو بعد از ۲۰ سال برای یکی از نقش‌های اصلی سریال بهرام بهرامیان کوتاه کردم. البته غیر از این تصمیم درست و با وجود اجرای کریم سه ساعته روی چهره یزدانی، بینندگان تغییر دیگری را در سیمای او احساس نمی‌کردند.

ظاهر رسمی

آقای چرم‌پوش دنیای موسیقی، در مجموعه از یادها رفته با ظاهر یک شازده متمول، معمولاً با ظاهر رسمی شامل کت و شلوار، جلیقه و کلاه شاپو ظاهر می‌شد، چون به حساب داستان، جوانی به‌روز، فرنگ‌دیده و ورزشکار بود. در این بخش از کار، شاهد طراحی لباس خاصی برای نقش مهراد نبودیم. اتفاقاً در بخش‌هایی که او به عنوان بوکسور ظاهر می‌شد، این کمبود بیشتر رخ می‌نمود و جز یک لباس رنگ و رو پریده و گشاد و شلوارک، ایده دیگری برای پوشش مهراد مستوفی در نظر گرفته نشده بود تا به هیمنه یک بوکسور اضافه کند و نقش او را برجسته‌تر نشان دهد.

قواعد بازی در زمین تازه

رضایزدانی پیش از بازیگری در تلویزیون، بارها خواننده تیتراژ سریال‌ها بوده است. اما برای اولین بار در نقش خودش جلوی دوربین سریال «تعطیلات رویایی» رفت. حضور یزدانی در آثار سینمایی بیشتر در نقش خودش و به عنوان خواننده خلاصه می‌شود. اما باید حضور وی در مجموعه «از یادها رفته» بهرام بهرامیان را اولین و مهم‌ترین نقش آفرینی یزدانی در تلویزیون دانست؛ چرا که در نقش مهراد، جوان اول کار ظاهر می‌شود. درخصوص تحلیل یک بازی لازم است پیش از هر حرفی فضای حاکم بر آن را در نظر گرفت تا کم و کچم آن بیشتر آشکار شود. درست است که یزدانی بارها بازیگری را تجربه کرده ولی در بیشتر کارها نقش خودش را ایفا کرده است. ظاهر شدن در نقش اصلی مجموعه‌ای ویژه ماه رمضان که میزان مخاطبان به شکل قابل ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد و از آب درآوردن نقشی پرافت و خیز و پرچالش که برخی از قسمت‌های آن محدودیت سنی دارد و چنین صحنه‌هایی کمتر در تلویزیون ما دیده شده، دشواری‌های خاص خودش را برای یک بازیگر تازه‌وارد دارد. از همه این‌ها گذشته، قرار گرفتن و دیده شدن کنار جمعی از هنرمندان پیشکسوت و نامداری در این عرصه چون بیتا فرهی، حبیب دهقان‌نسب، رسول نجفیان، حسین یاری، میترا حجار و سیما تیرانداژ کار را سخت‌تر هم می‌کند. بی‌تردید دیدن سختی یک کار از بیرون گود با انجام دادن آن دو ساحت مختلف است. موضوعی که یزدانی هم به آن معترف بوده و گفته: یک سال کار کردن در گرما و سرما و سرمای شدید برای حضور جلوی دوربین سریال از یادها رفته بسیار سخت بود. همین‌طور تحمل چند ساعت گریم، اجرای سه مسابقه بوکس در کنار روند طولانی و طاقت‌فرسای فیلمبرداری. به اینها شکستن دندانم در روزهای آخر کار را هم اضافه کنید. خدا را شکر که توانستم این نقش سخت را به کمک کارگردان و عوامل حرفه‌ای پشت سر بگذارم.

با در نظر گرفتن عوامل مذکور می‌توان با نگاهی منصفانه‌تر رأی به شکست و یا موفقیت یک بازی داد.

گرفتن نمره قبولی

یزدانی در سریال از یادها رفته، بازیگر نقش مهراد، شیفته مهربانو، دختری از طبقه متوسط است که در خانواده آنها بزرگ شده اما مهربانو دلپاخته فردی دیگری به نام خسرو می‌شود و مهراد در این مثلث عشقی، رقیب خسروست که از میدان به در می‌شود. یزدانی در این سریال جوانی ذی‌نفوذ، سرکش و عاشق پیشه را به تصویر می‌کشد که بین دنیای پر زرق و برق شاهزادگی و دنیای دختری جسور، متجدد و روزنامه‌نگار که وقتی برای عشق و عاشقی ندارد، گیر افتاده.

درامی تاریخی و ماجراجویانه که ابعاد مختلفی دارد و از شخصیت مهراد مستوفی کار زیادی می‌کشد. بازی یزدانی در صحنه‌های دراماتیک مواجهه با مهربانو و مقاومت او برای پس زدن مهراد بیش از دیگر ابعاد این مجموعه درست و قابل باور شده. وی تا حد زیادی توانسته فراز و فرودهای احساسی شخصیت مهراد را گاه با دلبری و کوتاه آمدن‌ها و گاه تند شدن و فریاد کشیدن مالموس کند.

البته پخش قطعات مختلف موسیقی با صدای یزدانی روی برخی صحنه‌های حساس و کلیدی، به یاری اثرگذاری نقش او در کلیت کار آمده است. حتی در بعضی سکانس‌ها مخصوصاً آن جاهایی که جلوی مهربانو کم می‌آورد و برای نرم کردن دلش، صدایش دور گرگ و چشمانش خیس می‌شود، عاشقی رویایی به نظر می‌رسد.

اما بازی او در دیگر وجوه این نقش چنگی به دل نمی‌زند.

علیرغم مشهود بودن کم‌تجربگی و کم و زیاد بازی یزدانی در

کنار نقش آفرینی‌های پخته و زیرپوستی استادان این حرفه

که همبازی وی هستند، می‌توان اولین بازی او را در رسانه‌ای

ملی قابل قبول ارزیابی کرد.

شمایل ورزشکاری

از بحث کیفیت بازی و استعداد بازیگری که بگذریم، یک وجه شخصیت یزدانی اندام درشت و ورزشکاری اوست که حتما در انتخاب بهرامیان نقش داشته. امتیاز فیزیکی‌ای که به سابقه ورزشی یزدانی ارتباط پیدا می‌کند. از آنجا که ایام نوجوانی وی با دوران جنگ مقارن شده بود و یزدانی برای دنبال کردن عشق و علاقه‌اش به موسیقی شرایط مناسبی نداشت، وقتش را با ورزش به‌ویژه فوتبال پر می‌کرد. او با بهره‌مندی از این جثه، در زمین فوتبال دروازه‌بان می‌ایستاد و سال‌ها دروازه‌بان بود. البته یزدانی پس از ورود به عالم هنر، ورزش را رها نکرد و گاه و بی‌گاه این علاقه‌مندی را در قالب عضویت در تیم هنرمندان و شرکت در بازی‌های دوستانه ادامه داده است.

این پیشینه در قابل باور کردن نقش یک بوکسور نمایان شد، به‌خصوص سکانس‌های تمرینی سریال واقعی از آب درآمده بود. این پذیرش باید از سوی مخاطبان اتفاق بیفتد که رصد آرای آنها در فضای مجازی نشان از تأیید آن دارد. کاربری با تمجید از ایفای نقش باورپذیر یزدانی نوشته: بازی‌تون خیلی خوب بود. من دوبار دیدمش، آدم حس می‌کرد از بچگی بوکس کار کردید.

در این بخش هم ذکر این مورد لازم است که با همه ضعف و قوت‌های بازی یزدانی در نقشی متفاوت از تجربه زیسته‌اش، آن‌چه که در سکانس‌های رقابتی بوکس این سریال توی ذوق می‌زد و از نتیجه تلاش یزدانی می‌کاهد، انتخاب حریف‌های غول‌پیکر و تنومند در مقابل او بود. شاید دلیل کارگردان، پررنگ‌تر جلوه دادن موفقیت مهراد در رقابت نابرابر با رقبا بوده، اما در عمل به ضد کارکرد خود بدل شده و مسابقات را تصنعی و غیرواقعی کرده است.

نقد و نظرات

نیم نگاهی به صفحه اینستاگرامی رضا یزدانی به خوبی روشن می‌کند ۹۰ درصد نظرات مثبت و موافق ادامه فعالیت هنری‌اش در قالب بازیگر است. نظراتی از این دست: آقای یزدانی شما فقط سریال بازی کن/ هرقدر هم شخصیت مهراد منفی بود بازم دوستش داشتمیم. نمی‌دونم چرا عجیب بود ولی شما عالی بودید. ادامه بدید/ بازی‌تون هم مثل صداتون قشنگ بود/ امیدوارم در بازیگری هم بدرخشید... البته برخی هم ضمن نقد فیلمنامه بیان می‌کردند از بازی یزدانی در این سریال خوش‌شان نیامده بود.

اما در این بین، نظر اهالی حرفه‌ای رسانه چیز دیگری می‌گوید: رضا یزدانی بی‌شک در عرصه فعالیت خود، هنرمند صاحب‌نامی است و توانایی‌اش را به اثبات رسانده، اما از پس بازی در نقش اصلی سریالی با این موقعیت برنیامده. او تصویری سطحی از مهراد برجای می‌گذارد و در ارائه بسیاری از واکنش‌ها و رفتارهای این شخصیت منفعل عمل می‌کند.

و اما دیگر خوانندگان

این تجربه‌گرایی و جست‌وجوی شهرت و محبوبیت به رضا یزدانی محدود نمی‌شود. در سال‌های اخیر شاهد آن هستیم خوانندگان پرتعدادی بخت خود را برای بازی در فیلم و سریال‌های مختلف امتحان کرده‌اند. اما همین که باید برای به یاد آوردن نقش آنها در یک اثر کلی به ذهن‌مان فشار بیاویم، نشان از میزان موفقیت‌شان در این مسیر تازه دارد. از میان خوانندگان حمید عسکری، عماد طالب‌زاده، مازیار فلاحتی، حمید خندان، امیر تاجیک و امید حاجیلی به این سمت و سو روی آورده‌اند، اما تجربیات پررنگ‌تر حضور خوانندگان در عرصه سینما به بازی فرزاد فرزین، رضا صادقی، بنیامین بهادری و زانیار خسروی برمی‌گردد.

اجرای حرفه‌ای در کنسرت‌های فرزاد فرزین نشانگر گرایش‌های نمایشی و بازیگری او دارد. وی در دو فیلم سینمایی «پسران آجری» مجید قاری‌زاده و پس از آن در «کنسرت روی آب» از جهانگیر جهانگیری، بازی در نقش خودش را تجربه می‌کند. «سگ‌های پوشالی» به کارگردانی رضا توکلی تجربه موفق ترسینمایی فرزین بود. فرزین تجربه بازی در سریال نمایش خانگی پرطرفدار «عاشقانه» از منوچهر هادی را هم پشت سر گذاشته است. مجموع کارهای فرزین هم با داشتن آفت و خیز، موفقیت چشمگیری برای او در پی نداشته اما او همچنان علاقه‌مند به ادامه بازیگری است.

رضا صادقی هم سال ۹۰ در فیلمی به نام «بی‌خدا حافظی» از احمد امینی در نقش خودش بازی کرد که سرو صدای زیادی

راه انداخت، ولی برخلاف پیش‌بینی‌ها چندان در گیشه موفق نشد و به اولین و آخرین تجربه‌اش بدل شد.

اما زانیار خسروی سال ۹۰ با فیلم موفق «برف روی کاج‌ها» پیمان معادی دیده شد. وی سه سال بعد در سریال ویژه نمایش خانگی «عشق تعطیل نیست» به کارگردانی بیژن بیرنگ مقابل دوربین رفت که کاملاً با شکست مواجه شد و بازی خسروی جز ادای طوطی‌وار دیالوگ‌های آهنگین حرفی برای گفتن نداشت. بعید به نظر می‌رسد وی دوباره به عرصه بازیگری روی بیاورد.

بنیامین بهادری، اخیراً با فیلم پرفروش و جنجالی «سلام بمبئی» روی پرده سینماها ظاهر شد. فیلمی که به جز موفقیت در گیشه به خاطر حضور چهره‌هایی چون رضا گلزار و بازیگر هنری، دیا میرزا و بنیامین بهادری بعد دیگری نداشت. با این حساب بازی بهادری به عنوان یک نقش مکمل کمرنگ جایی برای بحث و بررسی نمی‌گذارد. با وجود این بنیامین در صورت داشتن پیشنهاد مناسب برای حضور مجد خود به عنوان بازیگر اصرار دارد.